



νε τότε περί τούτου. Ἀφοῦ καὶ προσηλυτισμὸν ἐνήργουν κηρύττοντες ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ῥωσία ἦσαν σύμφωνοι νὰ διορίσωσιν ἑλλην εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος δυναστεύειν, μέχρις ὅτου τοὺς ἀπέδειξε ψευδομένους καὶ κατέστρεψε τὰ κατὰχθόνια σχέδια αὐτῶν, ἢ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι διπλωματικούς ὑπαλλήλους ἐγκύκλιος τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε καὶ εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον μας ἀνεφέραμεν. Ἀφοῦ καὶ αἱ οἰκίαι ὅπου ἐγίνοντο διάφορα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαβούλια καὶ τὰ συναθροισθέντα αὐτόθι πρόσωπα ἦσαν τότε γνωστά. Ἀφοῦ μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν λιμένων μας ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἐγίναν ὑπὸ γνωσῶν προσώπων προτροπῆ καὶ παραινέσεις, διὰ νὰ ὑπογραφῶσιν ἀνκρωρῆ ὑπὲρ τῶν Ἀγγλων καὶ κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, δικηρυττόντων τῶν προσώπων τούτων, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἀγαποῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ μόνον κατὰ τοῦ Βασιλέως του κατὰφέρονται. Ἀφοῦ τέλος τὰ αὐτὰ πρόσωπα διωργάνιζον ἐνταῦθα νὰ γίνωσιν εἰς τὸ περὶ μὲν μας κρωγαὶ περιφρονήσεως κατὰ τῶν Ἀγγλων, διὰ νὰ ἐρεθίσωσι περισσότερο τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν των.

Δὲν ἀπικτεῖται τέλος μαγνητισμοῦ δύναμις, διὰ νὰ γνωρίσει τις ποῖος ἦτον καὶ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἀφοῦ τὰ ὄργανα τοῦ τύπου τῆς κοινοποιῶσι σχεδὸν αὐτὸν. Ἀνάγνωθι φίλε ἀναγνώστα μετὰ προσοχῆς τὸν πέμπτον παράγραφον τοῦ εἰς τὸν ἀριθ. 58 τῆς ἐφημερίδος αἱ Εὐχὴ τῶν Ἀκῶν καταχωρηθέντος κυρίου ἄρθρου αὐτῆς, καὶ θέλεις πεισθῆ, νομίζομεν, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ κοινῆ νοδῶ, ὅτι εἰς μόνον τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα ἀποδίδονται ὅλα τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς κατὰκυσιν τῶν ὁποίων ἀφίχθη ἐν Σκλαμίνι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, καὶ ἐπράξε τὰς ὅσας γνωρίζεις φρικτὰς βιαιοπραγίας κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας, καὶ ὅτι βεβαίως διὰ νὰ παύσῃ τὰ δεινὰ ταῦτα, καὶ διὰ νὰ εὐμερέσῃ τὸ ἔθνος μας, πρέπει κατὰ τὰς Εὐχὰς τῶν Ἀκῶν νὰ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ μέσου μας ὁ ἄρχων οὗτος.

Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὰ προεκτεθέντα δὲν θέλουν ἀποφασίσαι νὰ κινήσωσι πλέον τὸν ἀνάγκυρον οἱ κύριοι Συντάκται τῶν Εὐχῶν τῶν Ἀκῶν, καὶ ὅτι θέλουν ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς πάλης ταύτης τὴν ὁποίαν αὐτοὶ προσέλασαν, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα βεβαίως δὲν θέλει εἶσθαι εὐχρηστον· διότι ἐὰν ἐξῆκοιτο ἡμεῖς ἵσχυρίζομεθα, θέλουν μᾶς ἀναγκάσαι ν' ἀναφέρωμεν καὶ πρόσωπα, ὑπὲρ καὶ αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς μεγάλως θέλει δυσχεραστῆσαι.

Τὰ νοσοκομεία ὡς δημοτικὰ ἀγαθοεργὰ κατὰστήματα καθιδρύνονται εἰς τὰς πόλεις καὶ διατηροῦνται δαπάνῃ τῶν δημοτῶν, διὰ νὰ εὐρίσκωσιν ἐν αὐτοῖς οἱ ἄποροι καὶ πτωχοὶ ἀσθενεῖς περίθαλψιν καὶ θεραπείαν, ἐφορεύονται δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῶν αἵτινες ἔχουν τὴν ἀνωτάτην αὐτῶν διεύθυνσιν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι διορίζονται ἐν αὐτοῖς ἐπιστάται καὶ ἰατροὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημάρχων, ἀλλ' ὑποκαίμενοι πάντοτε εἰς τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τῶν ἐφορευουσῶν ἀντιπροσώπων, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι οὐδεμίαν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροαιρέτως καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως καὶ τῶν διαταγῶν τῶν ἐφόρων. Περὶ ἡμῶν ὅμως, ἐνὸς εἰς τὰ τοιοῦτου εἶδους κοινὰ κατὰστήματα ἔπρεπε νὰ διατηρηθῆ αὐστηρὰ πειθαρχία καὶ τάξις, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ μας ὑπάλληλοι συμφώνως μὲ τὸ φιλανθρωπικὸν αἰσθημα τῶν συνδημοτῶν μας, συμβαίνει κατὰ δυστυχίαν τὸ ἐναντίον, ὡς ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα, ἐν μέγιστα πολὺ προσφάτως συμβάν.

Δυστυχῆς τις καὶ ἄπορος γυνὴ πάσχουσα κατὰ τὸν ἕνα μαστὸν ὑπὸ κερκίνου, εἰσῆλθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον μας ἀδεῖα ἐνὸς τῶν κυρίων ἐφόρων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄμα εἰσαχθεῖσθε αὐτῆς εἰς τὸ κατὰστήμα ἐγίνεν αὐθωρεὶ πρὸς αὐτὴν ἡ παρατήρησις, ὅτι πρέπει νὰ ὑποστῆ τὴν τοῦ μαστοῦ τῆς τομῆν, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέσον τῆς θεραπείας τῆς, καὶ ἐπειδὴ κατὰπληθυσία αὐτὴ ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης καὶ ἐντρομος γενομένη, ἔνεκεν τῆς φυσικῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀδυναμίας εἶπεν, ὅτι μένουσα εἰς τὸ νοσοκομεῖον θέλει σκερθῆ καὶ ἀποφασίσει ἐὰν δύναται νὰ ὑποστῆ τὴν τομῆν, εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ

ἐπιστάτης, ὅτι ὑπὸ τοιοῦτον ὄρον δὲν δύναται νὰ μένῃ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, καὶ ἀπέβαλεν αὐτὴν ἐκεῖθεν, χωρὶς καὶ νὰ συγκατατεθῆ νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν τρισαθλίαν γυναικῶν ὀλίγην σούπαν, τῆς ὁποίας εἶχε μείζιστην ἀνάγκην καὶ τὴν ὁποίαν ῥητῶς ἐζήτησεν. Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ κυρίου Ἐπιστάτου τοῦ νοσοκομείου μας ἔχει χαρακτῆρα οὐχὶ πλέον σκληρότητος, ἀλλὰ θηριώδους ἀπανθρωπίας. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν, ἐὰν εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστήμα διατηρεῖται ἡ ἀπαιτούμενη πειθαρχία, καὶ ἐὰν ὁ ἐπιστάτης οὗτος ὡς ὑπάλληλος συγχωρεῖται νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν διαταγῶν τῶν κυρίων ἐφόρων;

Ἀναγκαζόμεθα ὅθεν νὰ προκαλέσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τοῦ λίαν σπουδαίου, τὴν προσοχὴν τῆς τε ἐφορείας τοῦ κατὰστήματος τούτου καὶ τῆς Δημαρχίας μας, διὰ νὰ μὴ στερωθῶσιν ἀπανθρώπως οἱ ἄποροι καὶ δυστυχεῖς ἀσθενεῖς τῆς περιθάλψεως, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ συνδημόται μας ὑπὸ φιλανθρωπίας κινούμενοι δαπανῶσιν ἀδρόως, διὰ νὰ εὐρίσκωσιν αὐτὴν εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστήμα οἱ ἄποροι, καὶ πτωχοὶ, νὰ γεμίζῃ δὲ τὸν βαλάντιόν του ὁ κύριος ἐπιστάτης διὰ τοιοῦτων σκληρῶν καὶ ἀπανθρώπων οικονομιῶν.

Μολοντι πολλάκις ἐπραγματεύθημεν περὶ ψηφοφορίας εἰς τὰς ἐκλογὰς μας, δὲν θεωροῦμεν ἀπο σκοποῦ τὸ νὰ ἐπιληθῶμεν καὶ ἤδη τοῦ θέματος τούτου, ὅτε προσεγγίζουσιν αἱ νέαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, διὰ νὰ καταδειξώμεν ἅ. Πῶς, καὶ ἐκ τίνων αἰτιῶν ἀποκτᾶται περὶ ἡμῶν ἡ ἐπιβρόχῃ ἢ πρὸς ἀπαρτίσιν τῆς πλειονοψηφίας συντείνουσα, καθόσον μάλιστα μέγας γίνεταί περὶ τούτου λόγος εἰς τινὰς ἐφημερίδας καὶ ἰδίως εἰς τὴν τῶν Εὐχῶν τῶν Ἀκῶν, καὶ ἅ. Ποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης διόλου ἐλευθέρως ψηφοφορίας τοῦ λαοῦ, ἐὰν περὶ τὴν ἐξάσκησιν τούτου τοῦ ἐξόχου δικαιομάτους του, δὲν χειραγωγηθῆ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐλικρινείας καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίσεως καὶ ἀγάπης.

Ὁ ὄχλος ὅστις ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερον τοῦ λαοῦ μέρος, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐν γένει, ἀπλοῦς καὶ ἀγροῖκος, ὥστε μῆτε περὶ πολιτικῆς τὴν πρκαμιαν ἔχει ἰδέαν, μῆτε εἰς φαρτῆρας ἀναμιγνύεται, μῆτε εἰς κατὰστασιν εἶναι νὰ διακρίνῃ τὸν ἐνάρετον συμπολίτην του ἀπὸ τὸν μοχθηρὸν, τὸν ἱκανὸν ἀπὸ τὸν ἀνίκανον, μῆτε ὁποῖον εἶναι τὸ ἀληθές συμφέρον αὐτοῦ κηρύττεται ὅθεν εἰς ὅλας τὰς ἐκλογὰς μας, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἀλάνθαστος πείρα, ὑπὲρ τοῦ ὅστις ἐπιδεικνύει πρὸς αὐτὸν πλείωτερον ὕλικόν συμφέροντος θέλητρα. Τοῦτο εἶναι λοιπὸν τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἀποκτᾶται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβρόχῃ, καὶ δι' οὗ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀναδειχθῆ ὁποσδήποτε ἄρχων. Ἡ δὲ κοινὴ γνώμη, ἢ ὑπὸ τῆς ὑγιεστερῆς καὶ πεφωτισμένης τοῦ λαοῦ μερίδος σχηματιζομένη, καθίσταται ἀνίσχυρος, ὁσάκις ῥαδιούργος τις καίτοι μὴ ἔχων μηδὲν ἄλλο προηγούμενον συστατικόν, εἰμὴ ὅ,τι ἐπέτυχεν ὁποσδήποτε καὶ κριν ἄρχίσωσιν αἱ μεταξύ μῶν ἐκλογικαὶ πάλαι, ν' ἀναβῆ εἰς ὑψηλοτέρων τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν του περιωπῆν, καταχρώμενος τῆς ἐξουσίας του, ἐπιδεικνύει εἰς τὸν ὄχλον τοιαῦτα ὕλικόν συμφέροντος θέλητρα.

Διὰ νὰ δώσωμεν δὲ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἀληθῆ περὶ τούτου ἰδέαν, ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ φέρωμεν ὡς παράδειγμα τὸν δῆμον μας, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἀπεκτῆσαμεν τὴν περιτὴν ἐκλογικὴν πείραν, καὶ ὅστις σίγκειται τοιμῶμεν νὰ καυχήθωμεν ὑπὸ λαοῦ τοῦ πλέον πεφωτισμένου ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ δυνθῆ νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος ἐξ ἀναλογίας ποῖα ἀποπήματα δύναται νὰ συμβαίνωσιν εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς Ἑλλάδος δῆμους, ὅπου ὁ ὄχλος εἶναι ἥττον τοῦ ἡμετέρου διανοητικῶς ἀνεπτυγμένους.

Ἐὰν φερῆ εἰπεῖν φίλαρχος τις μεταξύ ἡμῶν ἐπιτύχῃ ἄπαξ νὰ διορισθῆ δῆμαρχος, καθίσταται ἀποκλειστικὸς κύριος τῶν ψήφων τοῦ ὄχλου μας, ἀρκεῖ νὰ ἦναι ῥαδιούργος, καὶ νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν μέσων ἅτινα παρκατιόντες θέλομεν ἐκθέσει. Ἐὰν λοιπὸν διὰ τοιοῦτων μέσων διαθέσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἐκλεχθῆ βουλευτῆς μας, εἶναι, ἐρωτῶμεν ἐκ προοιμίων, κατὰλληλον πρόσωπον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπαξίως καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος τὸ ἐξόχον τοῦ βουλευτοῦ καθήκον ὁ τοιαῦτα μέσα χρώμενος διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὰς ψήφους τοῦ ὄχλου;

Ἴδου τίνα εἰσὶ τὰ μέσα ταῦτα. Καὶ Ἄ. Ἡ παραλυσία τῆς ἀγορονομίας, ἡ ἀπόλυτος δηλαδὴ ἄδεια πρὸς τοὺς ἀρτοποιοὺς τοῦ νὰ κατασκευάζωσι τὸν ἄρτον κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἀρέσκειαν, νὰ κατασκευάζωσιν αὐτὸν ἐλλειπῆ κατὰ τὸ βῆρος καὶ νὰ τὸν πωλῶσιν εἰς ὅποιανδήποτε τιμὴν προαιροῦνται. Καὶ ἡ πρὸς τοὺς κρεωπώλας δὲ καὶ ἰχθυοπώλας συγχωρομένη ἐπίσης ἄδεια τοῦ νὰ πωλῶσι τὸ κρέας καὶ τοὺς ἰχθύας δι' ὅποιανδήποτε τιμὴν προαιροῦνται.

Β'. Ἡ ἄδεια πρὸς τοὺς κρεωπώλας τοῦ νὰ σφάζωσι τὰ ζῶα εἰς ὅποιανδήποτε μέρος τῆς πόλεως προαιροῦνται, διὰ νὰ ἐξοικονομῶσι τὴν τῆς μεταφορᾶς δαπάνην, ἐνὸς δαπάνῃ τοῦ δήμου καὶ ὑπὲρ τῆς δημοσίου υγείας ἀνηγέρθη πρὸ πολλοῦ ἐπιτηδες σφαγείου κατὰστήμα εἰς ἀπόκεντρον τῆς πόλεως μέρος· καὶ ἡ ἄδεια ὡσαύτως πρὸς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἰχθυοπώλας τοῦ νὰ πωλῶσι τὸ κρέας καὶ τοὺς ἰχθύας εἰς ὅποιανδήποτε μέρος τῆς πόλεως προαιροῦνται, ἐνὸς μείζιστη τῶν συνδημοτῶν μας δαπάνῃ ἀνηγέρθη πρὸ πολλοῦ κρεωπωλείου καὶ ἰχθυοπωλείου κατὰστήμα, ὅπου ὑπὲρ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς δημοσίου υγείας προσδιορίσθη νὰ πωλῶνται τοῦ λοιποῦ τὸ κρέας καὶ οἱ ἰχθύες.

Γ'. Ἡ ἄδεια πρὸς τοὺς διαφόρους μεταπράτας τοῦ νὰ ἐπασχολῶσιν ὄλην ἐν γένει τὴν τοῦ λιμένος μας αἱμασίαν, ἐκτεθειμένων καὶ πωλωμένων αὐτόθι διαφόρων ἀντικειμένων, ἐναντίον τῶν ἀπαγορευτικῶν κατὰ τοιαύτης κατὰχρήσεως ἀστυνομικῶν διατάξεων· καὶ ἔχι μόνον νὰ κωλύωσιν οὕτω τὴν ἐλευθέρην διόδον ἐπὶ τῆς αἱμασίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισωρεύωνται ἐπ' αὐτῆς διάφοροι ἀκαθαρταὶ προσβάλλουσαι τὴν δημοσίαν υγείαν.

Δ'. Ἡ παραλυσία τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐντελής δηλαδὴ ἀκολασία τῶν παραβιάζόντων τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, καὶ ἡ ἄδεια τοῦ περιφέρεισθαι καθ' ὄλην τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῆς πόλεως καὶ τραχεῖν τὰ ἀσθενέτερα καὶ ἀναισχυντώτερα τραγάδια, προσβάλλοντα καιρίως τὴν δημοσίαν ἡθικὴν.

Ε'. Ἡ ἄδεια τοῦ νὰ συγχάζωσι δι' ὄλης τῆς νυκτὸς εἰς τὰ κερφενεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα οἱ μέθυσοι, ὅθεν προκύπτουσι διάφορα ἀτοπήματα, καὶ διαταράξεις τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Ζ'. Ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ κυρίῳ Δημάρχῳ αὐτοπροαίρετος ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἢ τοὺς μὲν ἐναντίου; αὐτοῦ καταπιέζουσα, τοὺς δὲ φίλους του ὠφελοῦσα.

Ζ'. Ἡ χρηγομένη περὶ αὐτοῦ προστασία πρὸς τοὺς ποινικῶς ὁπωσδήποτε καταδικωμένους φίλους του, ἢ τὴν δικαιοσύνην καιρίως προσβάλλουσα.

Η'. Ἡ χρῆσις μέρους ἐκ τριακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας ζημιούται τὸ δημόσιον ἐκ τῶν διαφόρων λαθρεμποριῶν, μέρος τῶν ὁποίων δαπανᾶται εἰς βοθηήματα πρὸς τοὺς φίλους καὶ διαφθορὰν περὶ τὰς ψηφοφορίας.

Θ'. Ἡ σπατάλη τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτου, ἡ καλυπτομένη ὁσάκις ὁ κύριος Δημάρχος ἐπιτύχῃ νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς δημοτικοὶ σύμβουλοι τόσα νευρόσπαστα αὐτοὶ ἀπαρτίζοντα τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ συμβουλίου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μόνον ἀρμόδιον τοῦ ἐξελέγχειν τὰς δαπάνας αὐτοῦ· μυρία δὲ ὅσα ἄλλα μέσα δύναται νὰ χρῆσιμεύσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἅτινα παραλείπωμεν διὰ νὰ μὴ κατανήσωμεν εἰς ἀπεραντολογίαν.

Ἴδου ποῖα εἶναι τὰ μέσα δι' ὧν ἀποκτῶνται ἡ διαβόητος ἐπιβρόχῃ καὶ αἱ ἀπαρτίζουσαι τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὰς ἐκλογὰς ψῆφοι. Ἐὰν λοιπὸν δὲν χειραγωγηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐλικρινείας καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίσεως οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιομάτους των, τοιοῦτους βουλευτὰς θέλομεν ἀπολαύσει εἰς τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ὁποσδήποτε τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἐπεφέραμεν, ἢ τοῦλάχιστον συγγενεῖς καὶ οἰκείους αὐτῶν, διὰ νὰ τοὺς διατηρῶσι διὰ τῆς βουλευτικῆς ἰσχύος των εἰς τὰς δημαρχικὰς θέσεις των, καὶ νὰ ἐξασκῶσι τὴν ἐντιμὸν ἐπιβρόχῃ τὴν ὁποίαν περιεγράψαμεν, δι' ἧς μαστίζεται, διαφθείρεται καὶ ἐξαχρεῖται ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀπὸ δὲ διὰ τοιοῦτων μέσων ἐκλεγόμενος βουλευτῆς, ἃς μᾶς εἴπωσιν οἱ λεγόμενοι φίλοι τῆς τάξεως, τῆς εὐνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὶ καλὸν δύναται νὰ περιμεῖνῃ ἢ τάλαινα καὶ δυστυχῆς πατρίς μας.

ΕΡΩΤΗΡΗΚΑ

Ερριζόμεθα τὰ ἐπόμενα ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἐφημερίδος τῆς Αὐγούστου.

BIENNA ἐξ ἰδιαιτέως ἀλληλογ. τῆς 24 Μαρτίου Πληροφορούμεθα ἐκ βεβαίως πηγῆς, ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις διέβουθε διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις πρέσβεός της κυρίου Κισσελέφ νέαν ἔντονον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ διενέξεως μεσολαβήσεώς της. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει ἡ διακοίνωσις αὕτη τὰ ἑξῆς.

« Ἡ Γαλλικὴ μεσολαβήσις φαίνεται ὅτι περιορίσθη μέχρι τοῦδε εἰς τὸ νὰ συμβουλεύη τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ συγκατανεύη προθύμως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγγλίας (des aquitter de bonne grace) καὶ τοῦτο φαίνεται τῶντι ἀληθές, διότι ὁ Βασιλεὺς Γρῆς συνδιέλεγετο μέχρι τοῦδε μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ὁ κύριος Θωμὰς Οὐάις.

ΣΤΟΥΤΓΑΡ τὴν 24 Μαρτίου.

Ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βερολίνου προκηρυχθεῖσα ἀπάντησις τῆς Πρωσίας πρὸς τὸν λόγον τοῦ βασιλέως τῆς Βυρτεμβέργης δὲν ἐβραδύνη νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα. Σήμερον ἔλαβεν ὁ παρὰ τῆ ἐνταῦθα αὐτῆς πρέσβους τῆς Πρωσίας τὴν ἀνάκλησίν του. Ἡ αἰτία τῆς ἀνακλήσεως ταύτης ἀποδίδεται εἰς τινὰ χωρία τοῦ βιβλίου βασιλικοῦ λόγου. Ὁ πρέσβυς ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν μετ' ὄλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, ὥστε διεκόπησαν ἐντελῶς αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ τὴν 24 Μαρτίου.

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν τῆς Βιέννης ἀπὸ 25 Μαρτίου.

Ὁ τῆς Βυρτεμβέργης πρέσβυς ἔλαβε σήμερον τὰ διακητήριά του καὶ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν.

ΡΩΜΗ

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς παρέρχονται δύο ἔτη ἀφοῦτο ἐφθασεν ἐνταῦθα ἡ ἀγγελία τῆς ἐν Βιέννῃ ἐπαναστάσεως. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατεθραύθησαν ὑπὸ τοῦ ὄχλου τὰ παράσημα τῆς Αὐστριακῆς πρεσβείας. Τοῦτο τὸ πρὸ δύο ἐτῶν πρῆχθεν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀμάρτημα θέλει ἐπανορθωθῆ ἑφέτος, διότι τὴν 21 θέλει γίνεαι ἡ ἐπίσημος ἀνύψωσις τῶν παρασῆμων τούτων μετὰ λαμπρῆς πομπῆς. Ἄπας ὁ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς θέλει παραταχθῆ καὶ διὰ πυροβόλων χαιρετήσῃ αὐτά,

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ τὴν 19 Μαρτίου

Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις Ἀγγλων τινῶν ἐμπόρων ζημιωθέντων κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν, τὰς ὁποίας ὁ Λόρδος Παλμερστὼν θέλει κάμει διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἔχουσιν οὕτω. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Τοσκάνης ἀπήντησεν εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποῖαν ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἔκαμψε περὶ τῶν ἀμοιβαίων ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων, καθ' ἃς ἡ Τοσκανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δώσῃ πληρεστάτην ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐγγυᾶται διὰ τῆς ζημίας τῶν ἀπῆντησε, λέγομεν, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Τοσκάνης, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸ ὑπεύθυνον διὰ τὰ ἐν Λιβόρνῳ συμβάντα ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως καὶ ἀναρχίας. Ὅτι δὲ οἱ ξένοι εἰς ξένον κράτος δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσιν ἐνεργητικώτεραν ὑπεράσπισιν παρ' ὅσῃν οἱ ὑπήκοοι τοῦ κράτους τούτου. Ἐπρότεινε δὲ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὴν μεσολαβήσιν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, ἥτοι τῆς Ῥωσικῆς, ἡ δὲ Ἀγγλίς ἐπρότεινε τὴν τῆς Σαρδινίας, τὴν ὁποῖαν ὁμοίως ἀπέβριψεν ἡ Τοσκανικὴ Κυβέρνησις. Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἐστάθμευσεν εἰς τὴν Νεάπολιν, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπανάληψιν ἐν τῇ λιμένι τοῦ Λιβόρνου τῶν ἐν Πειραιεὶ σκηναῶν. Βεβαίως δὲ ἐκ Φραγκοφορτίου ὅτι ἡ Αὐστρία εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐνεργεῖ συμφῶνως μετὰ τῆς Γαλλίας, καὶ ὅτι διετάχθη ὁ στρατὸς αὐτῆς νὰ ὑπερα-

σπισθῇ τὰ παράλια τῆς Τοσκάνης, ἅμα ἐμφανισθῶσι τ' Ἀγγλικὰ πλοῖα, καὶ ν' ἀντιτάξῃ τὴν βίαν κατὰ πάσης βριασπραγίας.

BIENNA τὴν 24 Μαρτίου.

Δὲν ἐπανελήθησαν εἰσέτι αἱ διπλωματικαὶ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας σχέσεις. Λέγεται δὲ μετὰ θετικότητος, ὅτι ὁ κύριος Στόρμερ θέλει ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ κυρίου Πρόκας. Καιρὸς εἶναι τῆ ἀληθεία νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐκεῖ πρεσβείαν, τῆς ὁποίας ἡ σημαντικότης καθ' ἑκάστην αὐξάνει, ἀνὴρ πνευματώδης καὶ δραστήριος.

Ερριζόμεθα τὰ ἐπόμενα ἐκ τοῦ Πρακτορητοῦ τῆς Τεργέστης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ ἐξ ἰδιαιτ. ἀλληλογ. τῆς 30 Μαρτίου

Εἶναι ἤδη γνωστὸν αἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τοσκάνης διενέξεις, αἱ ἀναφεύσκει συνεπείᾳ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Λόρδου Παλμερστὼνος ὑπὲρ τινῶν Ἀγγλων ἐμπόρων, οἵτινες ἐν καιρῷ τῶν πολιτικῶν ἐν Λιβόρνῳ ταραχῶν ἐπέστησαν ζημίας καὶ ζητοῦν ἤδη ἀποζημιώσιν. Γνωστὸν εἶναι προσέτι, ὅτι ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις τοῦ μεγάλου Δουκὸς ἐσυνοδεύετο καὶ μ' ἐπιδείξεις τινὰς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἔπρεπε νὰ πεισθῇ, ὅτι ἀπέκλυται τῆς Τοσκάνης δὲ. ἤθελεν ἐπιτύχει νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐν Ἀθήναις παιχθεῖσαν κωμῶδιαν, χωρὶς νὰ λάβῃ ἀποφασιστικὴν ἢ Γαλλία τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς Τοσκάνης. Ὁ ἐν Φλωρεντίᾳ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐπανελάθεν ἐν τούτοις τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Λόρδου Παλμερστὼνος, ἐβεβαίωσεν ὅμως τὴν Τοσκανικὴν Κυβέρνησιν ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς της, ὅτι ἡ Ἀγγλίς δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο τι εἰμὴ νὰ ἴδῃ τὴν διένεξιν εἰρηνικῶς συμπεριλαμβανόμενῃ. Νῦν λοιπὸν ὅτε ὁ Λόρδος Παλμερστὼν, ἴσως κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπιδείξεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, κατενόησεν ὅπως οὐκ ἐπιθυμῶν καὶ μεταχειρίζεται ἡπιώτερον λεκτικῶν, ἠθέλησε καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Τοσκάνης νὰ φωνῇ συγκαταβατικώτερα, προτείνασα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ λυθῇ ἡ διένεξις αὕτη διὰ τῆς δικαιοδικῆς τρίτης δυνάμεως. Ὁ πρέσβυς τῆς Σαρδινίας μάλιστα εἰδοποιήθει περὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ μεγάλου Δουκὸς ἔγραψε παρρηθὺς πρὸς τὸν Μαρκεσίον Ἀτζέλιον ὑποβάλλων πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡ καταλληλοτέρα εὐκαιρία διὰ νὰ ὑψωθῇ ἀπέκλυται τῆς Εὐρώπης τὸ Πε δεμόντιον, εἶναι τὸ ν' ἀναδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Τουρίνου τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τοσκάνης δικαιοδικίαν. Ὁ Μαρκεσίος λοιπὸν Ἀτζέλιος δὲν ἄφησε νὰ γίνῃ δευτέρα πρὸς αὐτὸν παρατήρησις, ἀλλὰ παρρηθὺς ἐπέσπερε πρὸς τὸ μυστικισμὸν τοῦ τῆς Ἀγγλίας τὴν τῆς αὐτῆς του ὑπηρεσίαν, ὃ δὲ Παλμερστὼν ἀπήντησεν, ὅτι δέχεται τὴν προσφορὰν.

Ὁ μέγας Δουξ τῆς Τοσκάνης, ὅστις κατὰ τὴν ἀμφίβολον διαγωγὴν τῆς Σαρδινικῆς Κυβερνήσεως, διαρκούσης τῆς τελευταίας Ἰταλικῆς ἐπαναστάσεως, ἔλαβεν ἀρκετὰς ἀφορμὰς τοῦ νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ « ὁ θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ ἐκείνων πρὸς τὸν ὅποιον ἐμπιστεύομαι », δὲν ἐδέχθη τὴν δικαιοδικίαν τῆς Σαρδινίας, ἀπικτεῖ δὲ νὰ κάμῃ ἄλλην πρότασιν ὁ Λόρδος Παλμερστὼν. Πιθανὸν λοιπὸν νὰ παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες μέχρις ὅτου τὰ διαφερόμενα μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Εἰς ἕκτακτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κερκύρας ἀνεγνωμεν χθὲς τὴν ἐν αὐτῷ καταχωρηθεῖσαν ἀνταπάντησιν τοῦ Λόρδου Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονίων νήσων, κατὰ τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποῖαν ἔκαμμεν ἡ βουλὴ εἰς τὸν λόγον τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντα κατὰ τὴν ἐναρξίν αὐτῆς.

Ἡ ἀνταπάντησις χρονολογημένη ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1850 (ε. ν.) εἶναι πρωτοφανῆς ἴσως εἰς τὸν συνταγματικὸν κόσμον, διὰ τὸ ἀγέρωχόν της, καὶ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐκφράσεις τοῦ Λόρδου Ἀρμοστοῦ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐνὸς κράτους ἀπλῶς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας προστατευομένου. Μὴ ἔχοντες δὲ τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν καιρὸν μῆτε νὰ μεταφράσωμεν αὐτὴν καθ' ὀλοκληρίαν, μῆτε νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν, περιοριζόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐν περιλήψει τὰ περιεργώτερα χωρία αὐτῆς, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν συνδρομητῶν μας.

Παραπορεύεται ἐν πρώτοις κατὰ τῆς Βουλῆς ὁ Λόρδος Ἀρμοστὴς, ὅτι ἐνῶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἠὺ δόκησε νὰ γίνωσιν αἱ νέαι εἰς τὸ πολίτευμα τοῦ Ἰονικοῦ κράτους μεταρρυθμίσεις, μῆτε καὶ μία λέξις εὐγνωμοσύνης ἐξεφράσθη πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκ μέρους τῆς βουλῆς, διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της εἰς τὸν λόγον του, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐκθέτων.

Ὅτι οὐδεμίαν παραβίασιν μέχρι τοῦδε ἐγένετο εἰς τὴν τῶν Παρισίων συνθήκην, μῆτε ἐστιγματίσθη διόλου ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας, ἐὰν τὰ δικαιώματα τὰ ἐσχάτως παρεχωρηθέντα εἰς τοὺς Ἰόνιους λαοὺς δὲν παρεχωρήθησαν ἀπὸ τὸ ἔτος 1817, ὅτε ἦτο σχεδὸν ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας.

Ὅτι ὁ Ἰόνιος λαὸς ἔπρεπε νὰ μαθητευθῇ πρότερον εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ διδαχθῇ περὶ πολλῶν εἰσέτι.

Ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως ἴδεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀντέτεινεν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις του τὰς ἐκτεθεῖσας εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντα λόγον, σχετικὰς μετὰ τὴν οἰκονομίαν, μὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα καὶ μετὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως σύστημα. Ὅτι δὲ ἔχει πᾶσαν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διορθωθῶσιν ὅλα τὰ σφάλματα τὰ ὑπάρχοντα εἰς τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἰονίων νήσων δὲν ἔλαβε τὸ παρακμικὸν μέρος εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας διενέξεις, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἀπὸ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν, οἵτινες ὡς ὑπήκοοι Ἰόνιοι ἐπεκαλέσθησαν προστασίαν καὶ δικαιοσύνην, κατὰ τὸ ὅποιον ἀπολαμβάνουν δικαίωμα, δυνάμει βήτου τοῦ συντάγματος ἄρθρου.

Ὅτι αἱ δικονομίαι, οἱ κώδικες τῶν νόμων καὶ ὁ ὄργανικὸς τῶν δικαστηρίων νόμος, ὡς καὶ οἱ δημοτικὸι νόμοι, θέλουσι μεταρρυθμισθῆ, καθόσον θέλει θεωρηθῆ ἀναγκαῖον τὸ μέτρον τοῦτο.

Ὅτι ἡ παρρηθὺς τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας δὲν προήλθεν ἐκ τῆς κενῆς νομοθεσίας, διότι οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει καταπιέζων τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὅτι δὲ ἡ παρρηθὺς αὕτη προήλθεν ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς, Αὐστριακῆς καὶ Σαρδινικῆς ναυτιλίας, καὶ ἕνεκα τοῦ ὅτι τὰ χρηματικὰ κεφάλαια ἐπηρεασθῆσαν εἰς καθιέρωσιν ἐμπορικῶν καταστημάτων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κ.τ.λ.

Ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ξένους οἵτινες διορίζονται ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ Ἰόνιον κράτος, οἱ Ἰόνιοι ἀπέκτησαν πολλὰς γνώσεις παρ' αὐτῶν. Ὅτι οἱ ξένοι οὗτοι εἰσήγαγον τὰξιν καὶ σύστημα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους. Ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀνθρώπων τούτων ἐθεωρήθη ὡς ἐγγύησις ὑπὲρ τῆς ἀγνῆς διευθύνσεως τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἔμεινεν ἀνεπίληπτος ἀπὸ τὰ ἐγγύησις προσωπικὰ πάθη, καὶ ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας. Ὅτι δὲ δὲν θέλει παραδεχθῆ ἔσπευμένως καὶ βιαίως μεταβολὴν συστήματος, μῆτε θέλει θυσιάσει δικαίωμα διὰ ἐκδουλεύσεων ἐντίμων ἀποκτηθέντα.

Ὅτι δὲν εἶναι κατάλληλος εἰσέτι ὁ καιρὸς του νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν, θεωρεῖ αὐτὴν καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου, καὶ ἀναγκαῖαν ὑπὲρ τῆς τάξεως.

Μεταβάνων δὲ ὁ Ἀρμοστὴς εἰς τὸ περὶ βίτικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ συντάγματος ζήτημα, ἰσχυρεῖ τὰ ἐπόμενα πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Μοὶ δίδετε τὴν τιμὴν ζητοῦντες τὴν σύμπραξίν μου εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν ταύτην. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δυσχερασθῆτε ἐὰν σὰς εἶπω, ὅτι ὁ πρῶτος καρπὸς τῆς πείρας τὴν ὁποῖαν ὡς δημόσιος ἄνθρωπος ἀπέκτησα, ὑπῆρξε τὸ νὰ διδῶ, ὅτι ὁσάκις πρόκειται περὶ ζητημάτων ἀφορόντων σοβαρώτατα συμφέροντα νὰ μὴ εὐχαριστῶμαι εἰς κενὰς λέξεις. Τὶ ἐνοεῖτε λοιπὸν ὡς βίτικὴν ἀναμόρφωσιν; Ποῖον δὲ εἶναι τὸ σύστημα, ὅπερ μοὶ προτείνετε νὰ παραδεχθῶ, διὰ νὰ θέσω εἰς ἀρμονίαν τὰ συμφέροντα τῆς πλειονοψηφίας μετὰ τὰς θεσμοθεσίας τοῦ κράτους;

Ἡ πλειονοψηφία αὕτη σύγκειται ἐκ στοιχείων ἕτινα δὲν εὐρίσκονται εἰς ἀρμονίαν πρὸς ἄλληλα. Κρίνοισα δὲ ἐκ τῶν προσφάτως συμβάντων ἡ Βουλὴ, δὲν θέλει δυναθῆ νὰ καταδείξῃ σχηματῶν ποινῆποτε κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ ἦναι προπαρασκευασμένα ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς, ἄνευ παρασιωπήσεων καὶ διαμαρτυρήσεων παντὸς εἶδους, διὰ νὰ τὸ παραδεχθῶμεν ὡς βίαν τῶν πολιτικῶν

